

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Det unge Tyskland (1890)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 672. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes06-shoot-idm139753868160400/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Med kløvet Pande, Skud i Bryst, der grunt har Døden voldt dem,
 saaledes har paa blodigt Bræt vi højt i Luften holdt dem!
 i Luften højt med vilde Raab, for at vor Smertes Mine
 Den, der beføl at dræbe dem, kan volde evig Pine,
 saa han dem for sig ser ved Dag, ved Nat i Drømmerummet,
 naar han slaar op sin Bibelbog og i Champagneskummet!
 Saa lig et Brændemærke den sig i hans Sjæl maa brænde
 og ingensteds og aldrig mer han véd, hvorhen sig vende!
 Saa hver af Kval fortrukken Mund, hvert Saar, hver Sabelstrime
 maa tænge ham og skræmme ham indtil hans sidste Time!

Den 21. Marts om Middagen red Kongen ud af Slotsporten med et sort-rød-gyldent Bind om Armen og selv uddelende tysk-farvede Baand. De over det ydmygende Optog fortvivlede Prinser og Ministre fulgte Kongen, en Dyr læge Urban red ved hans Side. Forgæves havde en af Generalerne i sidste Øjeblik søgt at holde Kongen tilbage. Han svarte: »Nej! det er afgjort, vi rider ud.» (*Non, non, c'est décidé, nous allons monter à cheval.*) Kongen holdt snart stille og talte: »Det er ingen Anmasselse (Usurpation) af mig, naar jeg troer mig kaldet til Frelser af Tysklands Enhed og Frihed — dem vil jeg beskytte med tysk Troskab paa Grundlag af en oprigtigt konstitutionel Forfatning.» Ved Universitetet lod han Professorer og Studenter kaide ud og raabte: *Schreiben Sie sich's auf, meine Herren!* Skriv det op, hvad jeg siger Dem, thi det er for Efterverdenen. Jeg træder i Spidsen for Tyskland; i dets Enhed og Frihed bestaar Prøjsen endnu, ikke anderledes. Skriv det op! — Da han atter ved Tøjhuset gav de rigeste Løfter, raabte pludselig en gennemtrængende Stemme: Tro ham ikke. han lyver, han har altid løjet, lyver ogsaa nu. Riv mig i Stykker, om I vil, men han lyver, tro ham ikke!

I Wien udkom nogle Dage derefter dette Digt:

Prøjsiske Misforstaaelser.

I det store, vantro, gamle Berlin der Mirakler sker under Oprør.
 Der bliver der stormet, skudt og brændt to Dage i Træk uden Ophør,
 til Sandet er rødt. Hans Majestæt har Afsky for al Forraaelse,
 Bøsserne af sig selv gik af. Det Hele var Misforstaaelse.

I det store, vantro, gamle Berlin man med Vittigheder os driller.
 En Konge sig hyller i Sortrødtguld og i Spidsen for Tyskland sig stiller.
 En Konge bli'r Overdemagog til den tyske Enheds Opnaaelse.
 Dog Tyskland ler og raaber med Magt: Det Hele er Misforstaaelse.